N°. 94. **A°. 1838.**

ZATURDAG, den **24sten NOVEMBER.**

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE.

Strekkende, om de afdoening der Boedels, welke voor den 31sten December 1828 gedevolveerd, *tot hiertoe onder de voormalige* Weeskamers der beide Israëlitische Gemeenten *binnen deze Kolonie*, als Kamers van liquidatie, *nog onafgedaan zijn gebleven, binnen eenen bepaalden termijn te verzekeren.*

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL *ad interim* DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat tot eenen spoedigen en rigtigen afloop der Boedels, welke, voor den 31 December 1828 gedevolveerd, tot hiertoe onder de voormalige Weeskamers der beide Israëlitische Gemeenten, als Kamers van liquidatie, onafgedaan zijn gebleven, zoo wel in het belang der openbare administratie als ter verzekering der belangen van derden, eene bepaalde voorziening wordt vereischt; —

ZOO IS HET, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord in deszelfs zitting van den 13den November ll., hebben goedgevonden en verstaan te bepalen zoo als bepaald wordt bij deze:

ARTIKEL. 1.

Tot geheele afdoening der Boedels, welke bij de voormalige Weeskamers der beide Israëlitische Gemeenten, en meer bepaaldelijk bij die der Portugesche Israëlitische Gemeente, nog aanhangig zijn gebleven, wordt een termijn gesteld, aanvangende met den dag der afkondiging dezer Publicatie en eindigende op en met den dertigsten Junij 1800 Negen en Dertig; — onder verpligting mitsdien voor diegenen, welke bij dezelve Gemeenten met de administratie der overgeblevene zaken dier voormalige Kamers zijn belast, de bedoelde Boedels binnen den gestelden termijn geheel te vereffenen of in staat van verdere afdoening te brengen.

ART. 2.

Alle de zaken, welke door de vermelde voormalige Israëlitische Weeskamers binnen den gestelden termijn niet finaal, met uitkeering der batige Saldo's aan de daarop regthebbenden, zullen zijn afgedaan en, in het algemeen, alle de goederen, penningen, papieren, charters en documenten als nog bij dezelve Kamers aanwezig, zullen op den Eersten Julij 1800 Negen en Dertig naar het Departement der *Onbeheerde Boedels* worden overgebragt en aan den Curator bij dat Departement tegen behoorlijken Inventaris worden overgegeven, het alles behoudens de verantwoordelijkheid dergenen, welke tot op den dag der overgifte met het beheer dier zaken zijn belast geweest; —

Zullende mitsdien van en met den 1sten Julij 1800 Negen en Dertig de meergezegde voormalige Weeskamers der beide Israëlitische Gemeenten finaal ontbonden zijn en alle bemoeijingen derzelve Collegien voor den vervolge komen op te houden.

ART. 3.

Gedurende den bij art. 1 gestelden termijn wordt aan het Collegie van Commissarissen tot de *Onbeheerde Boedels*, bedoeld bij art. 5 der Publicatie van 8 Februarij 1836 (Gouvernements Blad e. a. sub No. 1) het toezigt opgedragen over de afdoening en liquidatie der Boedels en zaken waarmede dezelve Kamers tot en met den 30sten Junij 1839 zijn belast, ten dien effecte, dat degenen aan welken bij de beide Israëlitische Gemeenten de hier bedoelde werkzaamheden thans zijn of zullen worden toevertrouwd, aan het voornoemd Collegie van Commissarissen tot de *Onbeheerde Boedels* onmiddelijk ondergeschikt zullen zijn.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd, en in het Gouvernements blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 19 November 1838, het Vijf en Twintigste jaar van Zijner Majesteits regering.

P. de KANTER.

Ter Ordonnantie van Zijn Hoog Edel Gestrenge,

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Gepubliceerd aan Paramaribo den 20sten November daaraanvolgende.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE-STAND.

PARAMARIBO, *den 22 November 1838.*

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen: FREDERIK CAREL KUSTER met MARIA CHRISTINA TAFARES.

En

EZECHIEL HEIJMAN VAN DEN BERG met MARIANNA MEIJER EMANUELS. — Allen alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

T. M. SCHOTBORGH.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

Extracten uit de NEDERLANDSCHE COURANTEN, *tot en met den* 4den *October* 1838.

Nederlanden.

BREDA, 30 September.

De *Kölnische Zeitung* heeft, in een uitgebreid betoog, omtrent *Duitschland, Frankrijk* en *Nederland*, het vraagtuk behandeld, wie het voordeel trekt bij eene verzwakking van Holland, en ten andere, wie verliest, wanneer Duitschland, in zake van handel, de voorkeur geeft aan Belgie boven Holland. Zij merkt op hoe Holland sedert eeuwen het bolwerk geweest is van Duitschland tegen Frankrijk, terwijl de Belgen altijd gedwee tegenover Frankrijk zijn geweest. Het is dus waarschijnlijk dat bij eene verzwakking van den Nederlandschen staat, Frankrijk het meest daarbij winnen moet, juist omdat Belgie geheel in de hand van Frankrijk is, dat het niet zal laten slippen. Het kan toch wel het denkbeeld niet zijn, om Duitschland en Pruisen te drijven tot het bemagtigen van Nederland. Welk gevolg toch zou dit kunnen hebben? Zou de overwinnende Duitscher zijne prooi verdeelen met Frankrijk? zou deze mogendheid toelaten dat op hare noordelijke grenzen zich een magtige vijand vestige, die haar in gedurige ongerustheid houdt? Of zou de Duitscher niet deelen? Zoo neen; zou dan Frankrijk niet zich zoeken meester te maken van het nu haar reeds toebehoorende Belgie? Zou zij niet er op uit zijn, om Pruissen te berooven van de Rijnprovincien; ten einde zich naar behooren te ronden, en minder kwetsbaar te maken; en wat niet al schoone voorgevens zou zij weten op te disschen, om de herwinning der gedroomde natuurlijke grenzen smakelijk te maken? En welke zou dan de toestand van Duitschland daartegenover wezen? Eene rijke veerkrachtige natie, die vooral in den jongsten tijd getoond heeft, hoe veel die veerkracht vermag, zou worden opgeofferd aan kwalijk begrepen eigenbelang; van een onafhankelijk, op zijne vrijheid en regten jaloersch volk zou men door magt van wapenen vijandige onderworpelingen gemaakt hebben! De Nederlanders, zegt het Keulsche blad zouden zoo spoedig den geleden hoon niet vergeten hebben! Wanneer Europa slechts eene vierde eeuw terug denkt, dan zal dit werelddeel in de geschiedenis geboekt vindden, hoe de Nederlander zijnen nek buigt onder een vreemd juk. *Napoleons* schepter heeft niet alleen de Nederlanden overheerscht maar de halve wereld: de nu magtigste mogendheden hebben de zon aangebeden. De geschiedenis zal getuigen hoe in Nederland het uur tot afschudding van het opgelegde juk is geslagen, en Nederland was vrij, toen er nog om de wereldheerschappij gestreden werd. Neen het zou voor Duitschland niet meer dan voor Frankrijk van belang zijn, om Nederland te verzwakken; want ook voor Frankrijk is het beter eene rustige natie aan hare grenzen te hebben, dan een onvergenoegd volk, dat het haar gevoelig verwijten zou, datzij in die verzwakking van Nederland had toegestemd en geholpen. In het breede heeft het Duitsche blad uiteen gezet, hoe het wezenlijk belang van Duitschland, onder een handelsoogpunt, medebrengt, om Nederland voor een staats bankroet te vrijwaren: en besluit met rede: dat indien Nederland vergaat, Duitschland deszelfs schild tegen Frankrijk verliest: en eveneens dat indien Duitschland ten val gebragt werdt, Nederland vergaat; waarom men eindigen moet, ten einde daartegen te voorzien, om zoo veel doenlijk Nederland te handhaven in het bezit van deszelfs kolonien en rijkdom, die in het onscheidbaarst verband staan tot den bijzonderen rijkdom der ingezetenen; en om naar de gewoonte van eeuwen her, de handelsbetrekkingen met dat land steeds te blijven onderhouden. In dezen geest schijnt ook het Pruissisch bestuur te handelen, wanneer zich het gerucht bevestigt, dat de onderhandelingen over het voortzetten en aansluiten van den spoorweg van Amsterdam over Arnhem zich ten gunste daarvan bevestigen.

Duitschland.

FRANKFORT, 23 September.

Een geacht Duitsch dagblad behelst den volgenden brief uit Parijs, met het opschrift: *Lodewijk Filips en de aartsbisschop van Parijs:* « Lodewijk Filips nadert meer en meer der praal en pracht van het oude *regime*. Het wordt alles weder stijl der Fransche monarchie, met ligte tinten van het keizerrijk. De koning heeft eene doorslaande neiging voor Lodewijk XIV, met wiens gelaatstrekken hij eenige gelijkenis heeft, ten minste wat het bovenste gedeelte van zijn hoofd betreft. Versailles is zijn pronkstuk, waarop hij dan ook zeer trotsch is. De familie wortelt immer dieper; men tracht eenen aanzienlijken aanhang onder de hooge geestelijkheid te winnen, en de genegenheid voor de toegevallen legitimisten is blijkbaar. Dit spel zou hoogst gewaagd kunnen schijnen, als de koning niet volkomen op de hem toegedane burgerlijke belangen vertrouwde. Tusschen den aartsbisschop van Parijs en Lodewijk Filips bestaat eene zonderlinge betrekking: de aartsbisschop is een verklaarde legitimist ontvangt echter uit Rome dringende vermaningen om te capituleren en het verledene op te geven. Nu eens naderen Lodewijk Filips en de aartsbisschop elkander dan weder stooten zij elkander terug, en niets is eigenaardiger dan de aanspraken van den aartsbisschop en de antwoorden des konings, bij elke gelegenheid waar de aartsbisschoppelijke en de koninklijke staatkunde elkander ontmoeten. De aartsbisschop heeft geen uitgebreiden horizon maar veel fijnheid; hij bezit eene soort van morelen moed, in tamelijk groote mate ofschoon hij meer een man van toespelingen en beleefde steken dan van beslissende stappen is. De koning omvat meer, maar verbergt zijne meerderheid in een omhaal van woorden. Terwijl de aartsbisschop in zeer uitgezochte taal, met academisch vrome sierlijkheid, den koning telkens op de eene of anderwijze te verstaan geeft, dat hij niet zijn koning is, maar slechts een momentele plaatsvervanger van den wezenlijken monarch, de koning des staats en niet de koning des lands, de politieke koning en niet de koning der Voorzienigheid de constitutionele koning en niet de koning der monarchie, — houdt Lodewijk Filips zich als verstond hij niets, bedankt hem hartelijk voor al zijne vrome wenschen, past alles regtstreeks op zich toe, en geeft hem toch onder de hand te begrijpen, dat de bescherming der kerk alleen bij hem berust, dat de geestelijkheid allen invloed verloren heeft, en het slechts van de genade van Lodewijk Filips afhangt haar die weder te verschaffen. Een gedeelte der nieuwe bisschoppen gaat zonder te werk dan de aartsbisschop; deze geven hunne tevredenheid te kennen over de godsdienstige medewerking der nieuwe kroon. De lagere geestelijkheid daarentegen, die bijna geheel uit boerenzonen bestaat, is zeer democratisch gezind, en de abt de la Mennais zou een grooten aanhang onder hen vinden, schoon het niet dat hij voor altoos met de kerk gebroken had."

Frankrijk.

PARIJS, 28 September.

De ministers zijn dezer dagen in eenen vrij onaangenamen toestand gebragt door het regtsgeding van zekeren generaal Brossard, die door den generaal Bugeaud, tijdens deszelfs commandement in Afrika, beschuldigd is geworden van ontrouw in zijne militaire administratie. De generaal Bugeaud is een der warme aanhangers van de regerende dynastie, doch staat tevens bekend als geen voorstander van eenen constitutionelen regeringsvorm. De generaal Brossard is veroordeeld, doch alleen ter zake van onregtmatige bemoeijing met de uitoefening van het administratief gezag, en gedurende het regtsgeding heeft de generaal Bugeaud zich laten ontvallen, dat hij zelf, in zijne hoedanigheid van opperbevelhebber, met voorkennis van de bewindslieden, vrij aanzienlijke sommen gelds heeft ontvangen, die hij zegt tot bijzondere einden te hebben gebruikt, doch waarvan hij geene regelmatige rekening en verantwoording heeft gedaan. — De generaal Brossard heeft eene rivisie van het regtsgeding verlangd, en bij deze rivisie is het eerste vonnis vernietigd. Volgens de bestaande verordeningen moet de generaal Brossard voor eenen nieuwen krijgsraad te regt staan. De zaak schijnt ook op het kasteel der Tuileriën eenen zeer onaangenamen indruk te maken; de naam van den hertog van Orleans is op eene ongunstige wijze in dezelve gemengd geworden.

— Aan het hôtel Talleyrand, in de straat St. Florentin, worden thans herstellingen gedaan. Zoo men weet, is deszelfs tegenwoordige eigenaar de Heer von Rothschild. Dit hotel was aan den vermaarden Hertog de la Vrillière, minister van Lodewijk XIV, geschonken; in 1806 kocht Napoleon het, en gaf het vervolgens aan den Prins de Talleyrand. In dit hotel heeft in 1814 Keizer Alexander zijn verblijf gehouden.

Publieke Veilingen.

Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*.

Door den Vendumeester

A. SALOMONS.

Woensdag, den 21sten November 1838.

1.) Het HUIS en ERF, La. E. No. 53, aan de *Saramaccastraat;* aankomende den Boedel ADRIAAN NIJS. — *f* 3500. — *A. E. Nijs.*

2.) Het HUIS, verdeeld in *drie* KAMERS, met het ERF, La. C. No. 37*a* tot *c*, aan de *Dominéstraat;* aankomende den Boedel JOSEPH JAN VAN HEIJNINGEN. — *f* 3,950. — *L. A. de Mesquita.*

3.) Den GROND genaamd *BLIJENHOOP*, gelegen aan het pad van *Wanica*, aankomende den Boedel NANOE van GODEFROI. — *f* 265. — *J. F. Namlóf.*

4.) Het HUIS en ERF, La. E. No. 183, aan de *Groot Dwarsstraat;* aankomende den Boedel SANGOLSIE van GERHOLDT. — *f* 285. — *D. C. van Beulingen.*

5.) Het ERF, met een daarop staande GEBOUW, La. D. No. 150*b*, aan de *Rust en Vredestraat;* aankomende den Boedel TROMPE VAN SLUIJTER. — *f* 275. *Rozetta Brandon.*

6). Het ERF, La. B. No. 193 aan de *Malebatrumstraat;* aankomende den Boedel DAVID MARCUS SAMSON. — *f* 110. — *J. Oogstman.*

7.) Het ERF, La. A. No. 90, aan de *Mauritiusstraat* (Voorstad *Zeelandia*); aankomende den Boedel COQUETTE van BEUDEKER — *f* 50. — *P. van Leeuwen.*

8.) Het ERF, L. F. No. 123, aan de *Fredericisstraat;* aankomende den Boedel SANDER van JUDITH KOOPMAN. — *f* 40. *E. Nahar.*

9.) De HUIZEN, La. C. No. 196*a* tot 196*e*., met het ERF aan de *Zwartenhovenbrugstraat;* aankomende den Boedel J. P. BERNER. — *f* 3,050. — wed. *M. S. Samson.*

10.) Het HUIS en ERF, La. D. No. 33, op den hoek van de *Rust en Vrede-* en *Keizerstraten;* aankomenden den Boedel J. C. PUTSCHER. — *f* 640. — *M. M. A. Coupijn* en *P. H. Arons.*

11.) Het ERF, La. E. No. 20, aan de *Wanicastraat* (2de Buiten Wijk); aankomende den *desolaten* Boedel SULTANE van EIJMA. — *f* 10. *E. Nahar.*

12.) Het ERF, La. F. No. 88, aan de *Pontewerfstraat;* aankomende de *desolaten* Boedel PHILIPPINA ALBRECHT Wedewe JB. WIJNBERGEN. — *f* 65. — *Betje van Mochar.*

Ten Huize van den Vendumeester

S. F. FLU.

Vrijdag, den 23sten November 1838.

1.) Het HUIS en ERF, aan *de Keizerstraat*, La. D. No. 4. — *f* 3260. — *Chs. Vallée.*

2.) Het ERF en GEBOUW, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* La. E. No. 226, beide aankomende den Boedel M. J. L. PACCOTTON. — *f* 1045. *J. B. de Vries qq. C. A. Steffel.*

3.) Het ERF en GEBOUWEN, aan de *Heerenstraat* La. A. No. 57; aankomende den Boedel P. van PACCOTTON. — *f* 2500. *Opgehouden.*

Advertentiën.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van den Heere Gouverneur Generaal *ad interim* der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan de minst inschrijvenden besteden, de levering, gedurende een tijdperk van *ZES MAANDEN*, aan te vangen den *eersten* April 1839 en eindigende den *dertigsten September deszelven Jaars*, der in dien tijd benodigde navolgende artikelen, waaruit de Militaire rantsoenen zijn zamengesteld, ten bedrage van *plus minus:*

(70,000) *Zeventig Duizend ponden* GEZOUTEN VLEESCH.

(12,500) *Twaalf Duizend vijf Honderd ponden* GEROOKT GEZOUTEN SPEK.

(175,000) *Honderd vijf en Zeventig Duizend ponden gebuild* TARWE MEEL of BLOM.

(60,000) *Zestig Duizend ponden* RIJST.

(20,000) *Twintig Duizend pinten GENEVER;* — en

(12,500) *Twaalf Duizend vijf Honderd pinten AZIJN*, Amsterdamsch Gewigt en Maat, en zulks op de konditien en voorwaarden, welke voor de gegadigden, ten bureele der Financieele Administratie ter lezing liggen, alwaar de verzegelde inschrijvings-billetten, zullen werden aangenomen tot Vrijdag den 15den Februarij des Jaars 1839, des morgens ten negen uren.

Paramaribo, den 17 November 1838.

De Administrateur voornoemd,

CH. LEERS.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van den Heere Gouverneur Generaal *ad interim* der Nederlandsche W. I. Bezittingen, aan de minst inschrijvenden besteden, de *ARBEIDSLOONEN* voor het Timmerwerk aan eenige *nieuwe* daarstellen en het verplaatsen eeniger *oude* GEBOUWEN op de *Post CORONIE*, gelegen aan de Zeekust in het *Opper-distrikt NICKERIE*, hetzij *met* of *zonder* bijlevering der daartoe benoodigde Materialen, volgens de bestekken en teekeningen, welke, benevens de konditien en voorwaarden, voor de gegadigden ten lokale der financiële administratie ter inzage liggen, alwaar de verzegelde inschrijvings billetten zullen worden aangenomen tot Woensdag den *vijfden* December aanstaande, des morgens ten *negen* uren.

Paramaribo, den 21 November 1838.

De Administrateur voornoemd,

CH. LEERS.

(40882) MEJUFVROUWEN E. en N. CURIEL, zullen de eer hebben op Donderdag avond den 29sten dezer, in de Zaal boven de WAAG, te geven:

EEN GROOT

Vocaal- en Instrumentaal

CONCERT.

De ENTRÉE is *f* 5-00 per persoon.

Paramaribo, den 21 November 1838.

Scheepstijdingen.

Uitgeklaard.

Den 23sten dezer, de Engelsche Schooner *Robert Haynes*, Kapt. William Payne, naar Demerary.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.